

A-KOEPEL

NIEUWS
BRIEF
MAART '94

De Anarchistische Koepel is een regionale organisatie die poogt groeperingen en individuen te verenigen die op de één of andere manier met het anarchistisch ideeëngoed bezig zijn, hetzij als aktiegroep, leef- of werkkolлекief, of als individueel initiatief. De koepel die in eerste instantie samenkomt om informatie uit te wisselen wil ook als groep naar buiten komen. De A.K.-Nieuwsbrief is een informatieblad met aktuele en algemene artikels uitgebracht door de werkgroep Nieuwsbrief van de Gentse A-Koepel.

Deadline Nieuwsbrief: 21 MAART

Wij ~~ver~~wachten artikels, discussiestukken, aktieverslagen, ... getypt. Voor kontaktadressen zie rubriek kontakten achteraan.

INHOUD

- 1 Redaxioneel.
- 2 AEG Top 29/1/'94.
- 6 Vragen Staat Vrij.
- 8 Pogo on a Nazi.
- 10 Hou ongewenste bezoekers van je Erf.
- 11 EZLN : het startschot van een gewapende strijd tegen de staat Mexico (2).
- 19 Infoteek en poen.
- 20 Nasleep huiszoekingen 27/10/93 te Gent.
- 21 Kolumn van de Gewapende Vleugel.
- 22 Eenzijdige imago van de A-Koepel
- 24 Bericht Van de nar
- 25 Onafhankelijke Milieuakties : Info en Diskutie Tekst
- 30 Agenda

VERKOOPPUNTEN

De mythe, St. Amandsstraat 98

REDAXIONEEL

Zo beste luitjes, weer een Superdegelijke A-KoepelNieuwsbrief om de sleur te breken van jullie saaie leventje. Hoe jullie je dagen vullen is voor ons niet echt duidelijk, maar we kunnen ons voorstellen dat het de laatste tijd niet veel soeps is. Bijna geen akties, slopende winterdagen en geburocatiseerde vergaderingen... daarmee vullen wij zowat onze dagen. Om de dagen door te komen hebben wij van de Nieuwsbrief eens de inhoud van de vorige Nieuwsbrieven doorgelicht. Om tot de konklusie te komen dat deze te gewelddadig, te agressief en te weinig gericht is naar een breder publiek. Je zou bijna gaan opmerken dat we toch in ultra-gewelddadige, agressieve en cynische wereld leven, en de wereld is toch ons publiek, nietwaar... Maar ja, we gaan proberen er iets aan te doen.

Voor het overige vragen we nog steeds aan ons lezerspubliek om te blijven reageren op de Nieuwsbrief of andere toestanden die jullie zo allemaal bezig houden. Het budget van de Nieuwsbrief is nog steeds niet toereikend om marktonderzoek te verrichten naar de verzuchtingen van ons publiek, dus zijn we volledig van jullie reakties afhankelijk. Telkenmale als we de postbus legen en we treffen daar een briefje aan van een lezer/ster, dan zou je onze gezichten eens moeten zien opklaren. We zouden bijna geneigd zijn al onze goede voornemens in de praktijk om te zetten.

Zo, het werk voor deze maand zit er op; veel leespezieren... (hadden we hier toch bijna weer opgeroepen om ergens een bom te gaan gooien, maar we moeten ons bedwingen). Het is moeilijk, verdomd moeilijk. We verblijven in vrijheid en blijheid.

AEG 'TOP' 29 JAN. 94

Nu je deze nieuwsbrief leest moet de Anarchistische Economische Gemeenschap ongeveer een half jaar oud zijn. Het zelfvoorzienend netwerk stelde zich op het oprichtingsweekend tot doel op een zo ruim mogelijk schaal met economische zelfbepaling bezig te zijn.

Dwarse economie wel te verstaan, in eerste instantie ter experiment, in tweede instantie om mensen een konkreet initiatief aan te bieden op de alom tegenwoordige kapitalistische loonarbeid. De initiatieven die uit die gedachte zijn ontstaan werden reeds beschreven in het novembernummer van de A-koepel (voorstellingstekst AEG). Inmiddels zijn enkele projecten, ik vernoem tuingroep, voedselkollektief en volkskeuken, geevolueerd tot redelijk op poten staande strukturtjes. Het gaat dus goed met dit ultra-praktische genootschap.

Op de algemene vergadering van 29 jan. werd een stand van zaken opgemaakt van de werking in de voorbije maanden. Tevens werden een paar lakunes ingevuld. Niet direkt spektakulaire verwezenlijkingen, maar een niet onaardig begin ? , dachten we zo.

Zoals te verwachten was is de eerste werking van het AEG uitgekristalliseerd rond tuingroep, VOKO en volkskeuken.

Op deze tweede algemene AEGdag werd een nieuwe impuls gegeven aan de klussengroep en werden enkele nieuwe groepen gelanceerd: een kregroep, een transportpool en een kommunikatiecel.

Een overzicht:

VOKO

Het VOKO (voedselkollektief) kan zeker niet klagen over gebrek aan belangstelling of leden. Zo'n 45 mensen hebben zich al ingeschreven.

Als eerste stap is het VOKO begonnen met een gezamenlijke aankoop en verdeling van

basisprodukten afkomstig van een biologische groothandel. (Een konsumentenkring dus).

Er is gekozen voor het kollektief De Nieuwe Band uit Groningen. De keuze voor deze groothandel is op de AEG-'top' nog eens bevestigd. De Nieuwe Band blijft de beste groothandel tot nu toe voorhanden. De Nieuwe Band is een koöperatief verdeelcentrum waar iedereen evenveel verdient. Andacht gaat niet alleen naar het milieuvriendelijke produkt maar ook naar de onderlinge arbeidsverhoudingen. Bovendien hebben ze de goedkoopste produkten en willen ze leveren aan kleine zelfstandige groepen.

Een nadeel is de grote afstand (noorden van Nederland). De produkten zelf komen trouwens meestal van nog verder. Van onze beleden prioriteit voor biologische produkten van zoveel mogelijk lokale herkomst is in dit eerste stadium dus nog niet veel terechtgekomen. Mede omdat er nog geen groenten uit de eigen tuin zijn. We moeten toegeven dat de produktinformatie ook nog niet op punt staat.

Eens er een regelmatige aanvoer van groenten uit eigen tuin kan komen, zal het VOKO op regelmatige tijdstippen openen. Nu wordt er twee/driemaandelijks een bestelling bij de groothandel geplaatst. Eigenlijk is het de bedoeling dat op lange termijn de toelevering door een groothandel eerder een aanvulling wordt op de eigen produktie en toelevering van andere lokale, kleinschalige producenten.

Tuingroep

De tuingroep die voor de produktie van biologische groenten en fruit instaat heeft niet bepaald stilgezeten sinds oktober. Najaar en winter zijn door de tuingroep gebruikt om een tuin van 1000m² klaar te maken voor het eerste seizoen.

De fruitbomen en wilgen zijn gesnoeid en een deel van het hout is gebruikt voor een (diepte)omheining tegen konijnen en o.a. voor bonestaken. De grond is omgespit en bemest (sommige stukken waren te hard om te spitten en moesten machinaal gefreesd

worden).

Een teeltplan is opgesteld. Er zijn besse- en frambozenstruiken rond een aantal percelen aangeplant en er zijn ook reeds een aantal kruiden gezet.

De bestaande tuingroep draait goed en komt momenteel geen handen tekort. Omdat er nog gegadigden zijn voor tuinwerk wordt er gedacht aan een tweede tuin. Misschien komt die er nog dit jaar. Bezoek aan de huidige tuin, enkel op afspraak! Sorry folks, geen burokratie, maar noodzakelijk.

Verwerkingsgroep en snelle interventielijn

Ook al vanwege het seizoen is de snelle interventielijn nog niet veel gebruikt (éénmaal voor het snel lossen van stalmest voor de tuin).

De verwerkingsgroep draait nog niet op volle toeren. Wel zijn al enkele experimenten ondernomen in brood bakken en zijn kleine hoeveelheden fruit verwerkt tot sap en konfituren.

Volkskeuken

Een groot succes is de volkskeuken. Er wordt wekelijks voor een hele groep gekookt (meestal rond de 30 mensen) aan een schappelijke prijs. Vrijwilligers voor koken en afwas komen uit de groep eters.

De volkskeuken fungeert momenteel als het meest frekwente ontmoetingspunt van de AEG.

De opbrengst gaat naar de AEG en tevens wordt gedacht aan het opzetten van een mobiele keuken, bruikbaar voor actiegroepen.

Klussengroep

Op de algemene vergadering werd een nieuwe impuls gegeven aan de klussengroep (die eerder al een valse start had genomen). Daaruit is al een eerste afspraak geresulteerd voor een initiatienamiddag in het (goed) gebruik van elektrisch gereedschap.

Transportgroep

Nieuw opgericht is de transportgroep, een noodzakelijke steun voor de AEG (o.a. voor het ophalen van grondstoffen voor de tuingroep en van grotere fruit- en groenteoverschotten voor verwerking).

Transportgroep is vooralsnog een groot woord. Het gaat hier voorlopig om een pool van auto- en kamionbezitters die hun wagens ter beschikking willen stellen -tegen onkostenvergoeding- aan niet-gemotoriseerde vrienden. Er wordt ook 100 fr per gebruik gevraagd als steun voor de AEG. Bij voorkeur worden de wagens uitgeleend aan AEG-leden en bevriende organisaties.

In wezen willen we zo weinig mogelijk van

gemotoriseerd transport afhangen, maar soms kunnen we er niet buiten.

Kreagroep

Ook op de algemene vergadering zijn de koppen bijeengestoken voor een kreagroep. Ideeën varieerden van kaarsen maken, over makramé en textielverwerking, keramiek tot toneel dans en jonglage en een marionettenspel.

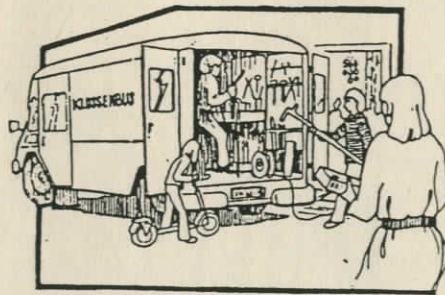
Men is nog een geschikte ruimte en materialen aan het bijeenzoeken. Nieuwe geïnteresseerden met zoiets, welkom!

Volgens de laatste berichten zal er eerst gewerkt worden aan een (politiek) marionettenspel.

Kommunikatiecel

Er is vastgesteld dat de informatie-uitwisseling tussen de groepen toch niet altijd even vlot verloopt, en dat er van de afspraken om stevig inhoudelijk te bezinnen ook niet zoveel is terechtgekomen. Daarom is een nieuwe groep opgericht: de kommunikatiecel.

Het is duidelijk niet de bedoeling om te centraliseren. De kommunikatiegroep is alleen de olie om de motor beter te laten lopen. Het is geen bestuur, noch de hersencel van het AEG. Met dergelijke verdelingen als denk- en handen/uitvoerend werk beginnen we niet! Daarom is ook duidelijk afgesproken dat van iedere werkgroep er iemand naar de vergaderingen van de kommunikatiegroep komt (Het moet niet altijd dezelfde persoon zijn.) Ook het inhoudelijke denkwerk moet uiteindelijk in de verschillende groepen zelf gebeuren. De kommunikatiegroep trekt enkel discussies op gang.

Tot zover de opsomming van AEG-activiteiten en groepjes.

Al bij al een voorzichtige start in kleine stapjes. Eigenlijk zijn we nog altijd bezig de basis en kontakten te leggen om de opbouw van een leefbaar alternatief mogelijk te maken. In deze eerste fase is stilaan een netwerk aan het groeien waarin momenteel zo'n 60 personen op de één of andere manier bij betrokken zijn.

Na de proliferatie van groepjes in een

verscheidenheid van activiteiten -eigenlijk een groei of start in de breedte- dringen zich nu vragen op naar de verhouding en kommunikatie tussen de groepen en naar de uitdieping van de werking naar een daadwerkelijk alternatief.

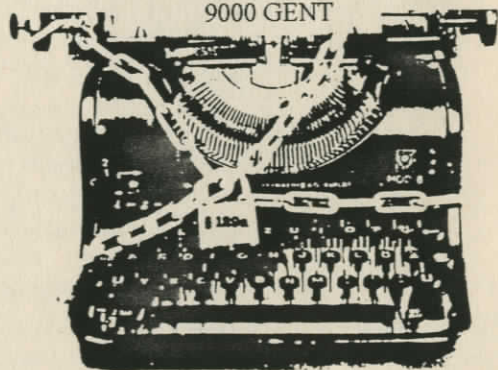
Daarom is zoals hierboven vermeld, de communicatiegroep opgericht. En zijn er tevens enkele financiële afspraken gemaakt die een ruimere draagwijdte dan het financiële aspekt hebben.

Naast de eigen potjes van de verschillende groepen komt er een algemene AEG-pot. De AEG-pot moet dienen voor de uitgaven van groepen zonder inkomsten (kommunikatiecel) en voor grotere investeringen (waarover gezamenlijk beslist wordt). Momenteel gaat het om nog niet noemenswaardige bedragen (een paar 1000fr in kas). Later zou evenwel meer mogelijk moeten worden.

Elke groep staat 25% van zijn winst af aan de algemene AEG-pot. De bedoeling hiervan is de klippen van centralisatie en (groepjes)egoïsme te vermijden. We zijn ten sterkste tegen centralisatie gekant, maar een autonomie zonder solidariteit kan op de duur tot groepjesegoïsme leiden en is ook onleefbaar. Daarom hebben we een konstruktie opgezet waarbij elke groep zijn eigen kas heeft (aspekt autonomie) en er daarnaast ook een algemene pot komt (aspekt solidariteit).

Het oogt niet direkt spektakulair of revolutionair, maar we verwachten dat meer dergelijke kleine beslissingen zich in de toekomst zullen opwerpen en uiteindelijk richtinggevend zullen zijn voor de opbouw en slaagkansen van een alternatief. We gaan behoedzaam vooruit en houden u op de hoogte.

Groetjes
AEG
PB 442
9000 GENT

VRAGEN STAAT VRIJ?

Beste Redactie,

met bijgaande tekst willen we oproepen tot een discussie over een netelig onderwerp: censuur. We sturen deze tekst naar volgende tijdschriften:

(in Vlaanderen): De Nar, A-koepel Nieuwsbrief, Libertaire Studiegroep
(in Nederland): Lekker Fris, NN, Konfrontatie, De Vrije Socialist en De As,
met de vraag om deze oproep te publiceren.

Misschien zien jullie er wel iets in om de discussie in het eigen blad te laten voeren? Daarom laten we het aan jullie over om te beslissen waar de reacties naartoe mogen gestuurd worden: of naar jullie redactie of naar Zwart & Rood, pb 86, 9000 gent 12, België.

Zwart & Rood verdeelt libertaire lektuur en aanverwante, vnl. in Vlaanderen en is momenteel bezig aan de voor-bereiding van een eigen uitgave: een reader rond media en kommunikatie;

groetjes zwart & rood

Van tijd tot tijd hebben diverse linkse tijdschriften met censuur te maken. Vanzelfsprekend wordt er heftig gereageerd tegen elke - meestal nauwelijks vermomde- poging om ons monddood te maken.

Maar even vanzelfsprekend wordt er in de linkse pers gediscussieerd over aktiemethodes tegen pornografie of seksistische reclame bv.

De vraag is dan of het wel of niet opportuun is tegen deze of gene foto, tegen deze of gene reclame te reageren (zie *Konfrontatie* 17 & 26). Eventueel wordt ook geredetwist of we moeten ijveren voor een wettelijk verbod, of daarentegen daadwerkelijk seksistische reclame of pornografie moeten proberen te verhinderen. Of het hier ook niet om een - nauwelijks vermomde- oproep tot censuur gaat, daar wordt niet op ingegaan.

Onze ervaringen met de massamedia zijn niet zo positief. Als linkse bewegingen worden we ofwel genegeerd in de massamedia, of als er belangstelling is, is het veelal de verkeerde belangstelling: en krijgen we een vertekend beeld in de pers. We klagen daar onder elkaar steen en been over. Als we er ons al niet defaitistisch bij neergelegd hebben.

Maar plots gaan we vlot suggesties geven hoe de pers de fascistten zou kunnen 'doodzwijgen of doodschrijven'. (zie: *Lekker Fris* 46, *NN* 147) Ook hier weer de strategiediskussie of het doodzwijgen of doodschrijven moet worden. Nergens de vraag of beide methodes op zich geen gevaar inhouden. Of een motivatie waarom het in het ene geval zo'n methodes wel toelaatbaar zouden zijn en in een ander geval niet. We voegen er onmiddellijk aan toe: lees dit niet als een pleidooi voor meer (neutrale) belangstelling voor extreemrechts in de pers. Ook wij

zijn hevig verontrust door de heropkomst van het fascisme.

In Duitsland (Berlijn) is een groep bezig met acties tegen het fascistische tijdschrift 'Jungen Freiheit'. Dit blad ligt in krantenkiosken te koop. Om het van de markt te houden zijn al een paar kiosken in brand gestoken. Een perskonferentie van 'Jungen Freiheit' is verhinderd geworden. En een lijst van abonnees van dit tijdschrift is gepubliceerd. Volgens de verslagen verloopt de campagne blijkbaar met succes. (zie: *Interim* 260, 271, spec. nr. nov 93))

Stel u voor dat gelijksoortige acties tegen één van onze bladen zouden gevoerd worden! We zouden in laaiende woede eensgezind opstaan.

Nogmaals laat het duidelijk zijn dat we fascisme of seksisme hier niet willen verdedigen. Maar heiligt het doel de middelen? En komen wij hiermee niet in tegenspraak met onszelf?

Een oproep voor een debat ten gronde rond censuur en aanverwante. Wie reageert?

ZWART & ROOD

Pb 86

9000 GENT 12

POGO ON A NAZI

We zijn nu niet meteen geneigd om van de nieuwsbrief een muziekblaadje te maken, maar zo af en toe blijken ook de bij ons zo geliefde bandjes over de schreef te gaan en dan moeten wij als geweten van de anarchistische beweging ingrijpen. Reden tot dit artikel is een kleine rel binnen de Gentse scene naar aanleiding van de C.D. Pogo on a Nazi van Legal Suffering; met name de tekst van het titelnummer schoot bij veel mensen in het verkeerde keelgat. Je kunt de groep moeilijk haar radikale houding tegenover fascisme betwijfelen, maar bepaalde frases komen zondermeer sexistisch over. Zo gaan bepaalde stukken van de tekst over het verkrachten van vriendinnetjes van nazis door vluchtelingen en wordt tamelijk heftig gereageerd op

nazis, maar ook op hun (vrouwelijke) omgeving. Probleem voor ons is echter dat de groep door de A-Koepel gevraagd was om een benefiet te spelen. Toen de affiches reeds gedrukt waren, de zaal reeds besproken was, bleek op een A-Koepel vergadering dat alle medewerking werd afgezegd. Gevolg: benefiet afgelast. L.S. werd om een reactie gevraagd. Nu is dit alles via allerlei omwegen bij de nieuwsbriefredactie terechtgekomen en zagen wij ons genooddaakt om via een kort interview Legal Suffering om een reactie te vragen. (de tekst van het nummer is na het artikel afgedrukt). Wat volgt is dus een kort gesprek (deels geschreven, deels gesproken) dat wij met enkele leden van de groep hadden, onder nogal chaotische omstandigheden.

NB: Naast het feit dat de A-Koepel een optreden van jullie heeft afgelast, hebben jullie nog meer problemen gehad binnen de links-radikale scene, zo menen wij te mogen begrijpen.

Legal Suffering: Onlangs werden we gevraagd voor een benefiet in Oldenburg (NVDR: T.v.v. Huttendorp Anatopia, een kamp tegen Mercedes-Benz); We vonden het ideeëngoed van die mensen wel O.K. We legden een traject van 500 km af om te horen dat we eerst een inquisitieverhoor moesten doorstaan. We wilden wat relativerend praten boven het geschreeuw uit. We mochten Pogo on a Nazi niet spelen.

Hetzelfde kwamen we in Amsterdam tegen bij de verdeling van de C.D., maar iets achterbakser. Ze wilden ze niet afnemen, zonder uitleg. Achteraf hoorden we dan iemand aan de bar z'n uitleg doen.

NB: Begrijpen jullie eigenlijk wel gans die hetze rond draait?

L.S.: Sommige mensen zien gans de beweging als een sekte, waarbij ze kost wat kost wat opgevangen ideeën willen doorpushen. Wij zien de wereld wat groter dan één eng clubje. Probeer je voor de verandering eens in de huid van iemand anders te plaatsen, een zwarte of van een vrouw. Mocht een zwarte vrouw een tekst schrijven over een blanke wiens pik ze afsnijdt, zou niemand reageren.

De tekst is geschreven door een antifascist; we zijn geen vrouwenverkrachters. Kijk trouwens eens binnen eigen scene naar mensen die dergelijke dingen wel in de praktijk omzetten; hoeveel wordt niet verdrongen en weggeborgen.

Onze haat zit nog niet diep genoeg om dergelijke dingen uit te voeren. Laten we eens oordelen als we in een Joegoslavisch systeem terechtkomen. we moeten leren relativeren: we blijven een verwend volk, dat blijkbaar niet beter te doen heeft dan alles af

te breken wat rond ons gebeurd.

Aan een ander lid van L.S. werden nog een tweetal vraagjes doorgespeeld, waarop kort werd gereageerd. We laten het laatste woord aan Legal Suffering.

NB: Is de tekst volgens jouw kwetsend voor vrouwen?

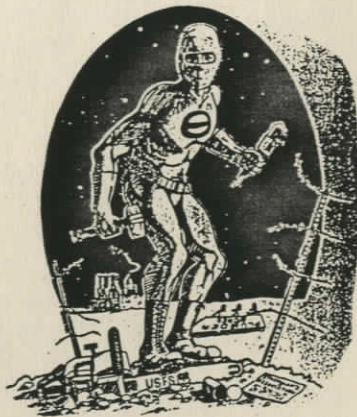
L.S.: De tekst kan bijzonder kwetsend zijn als je een propje van maakt en in een vrouw haar oog gooit!!

Z.B.A.

neo-nazi-trash
superior race
I'll piss in your boots
and shit in your face
your mother's a bitch
who should be sterilized
by jewish survivors
of concentration-camps
pogo on a nazi

right-wing-motherfucker
still think your it
you're not even fit
to eat my shit
I'll take your girlfriend
and nail her to the floor
then ask a bunch of refugees
to fuck the dirty whore
I hate you
as much as you hate me
and this vicious circle
will never stop
you're out of work
and you blame me
while you're just too stupid
to get a fucking job

HOU ONGEWENSTE BEZOEKERS VAN JE ERF.

Kraaiepoten zijn redelijk eenvoudig en snel in mekaar te prutsen aktiemiddeltjes waarmee de aktievoeder/ster zich volop kan uitleven. Methoden zijn er velerlei, hier wordt geöpteerd om de eenvoudigste handleiding uit de doeken te doen, zodat men zich dan verder in zijn of haar methode verder kan bekwamen. Het spreekt vanzelf dat men de grootte aanpast aan de voertuigen die men wil vergasten.

Men neme twee vijfduimers (keepernagels) waarvan men de koppen met behulp van een ijzerzaag verwijderd. Vervolgens met behulp van een slijpschijf

de punten aanscherpen, spijkers tussen de schroefbank bevestigen natuurlijk. Spijkers plooiën in een hoek van 104 graden. Tenslotte aan mekaar lassen, maar in die zin dat men een drie-poot effect verkrijgt zodoende wanneer men deze op de grond smijt steeds één van de punten naar boven staat, tetraëder-vorm. Sterkte van de lasnaad met een zware hamer nagaan. Kraaiepoten zwart verf en spuiten is steeds handig omdat ze desbetreffend minder opvallen.

Veel Succes.

EZLN: HET STARTSCHOT VAN EEN GEWAPENDE STRIJD TEGEN DE STAAT MEXICO.(2)

In de vorige NB. is het EZLN dat in de nieuwjaarsdagen een toch wel succesvolle gewapende offensieve actie startte tegen de Mexikaanse staat, voorlopig geanalyseerd. Ook werd er een blik geworpen op de revolutionaire en post-revolutionaire geschiedenis van Mexico, aarnaar het EZLN uitdrukkelijk verwijst, als het gaat enerzijds om de onderdrukking, anderzijds het verzet van de armsten der armen: de indiaanse boeren.

In dit deel wordt het Mexikaanse staatssysteem en het NAFTA-akkoord doorgelicht.

Voorlopig lijkt het erop dat het EZLN president Salinas enigszins in een hoek heeft kunnen drijven. Op dit moment vinden er uitgebreide onderhandelingen plaats tussen de Zapatistas en een regeringsgezant over de eisen die het EZLN stelde bij hun gewapende actie. De voorwaarden die de Zapatistische rebellen stelden voor deze onderhandelingen zijn allen aanvaard door de regering. Het feit dat het EZLN de wapens niet wil neerleggen tenzij er resultaten over de gestelde eisen zouden worden bereikt werden zonder meer

aanvaard. De Zapatisten trokken dan ook gewapend en gemaskerd op 21 februari naar de onderhandelingstafel om duidelijk te maken dat het hun ernst is. Zelf lieten de rebellen op 16 februari hun enige gegijzelde, de ex-gouverneur van Chiapas, Absalon Castellanos, bekend om zijn racistische houding en selectieve repressie tegen de indiaanse bevolking in Chiapas, ongedeerd vrij.

Of de onderhandelingen dan wel resultaten zullen opleveren, valt erg te betwijfelen. President Salinas heeft al herhaaldelijk duidelijk gemaakt niet over de eigenlijke wortels van de problemen te praten en lijkt het EZLN wat onbelangrijke toegevingen te zullen aanprijzen. Zo weigert de president om te praten over het neo-liberale beleid, het NAFTA-akkoord en het kiesstelsel. Het zal duidelijk worden verder in dit artikel dat als er aan het Mexikaanse staatsysteem niet wordt geraakt er ook wezenlijk niks zal veranderen aan de wantoestanden waartegen de Zapatistas hun strijd tegen opzetten.

Verder zijn er her en der in de wereld al solidariteitsakties ondernomen ter ondersteuning van het EZLN. In Mexiko zelf zijn er op 15 januari 100 000 mensen op straat gekomen tegen het regeringsoptreden en op 25 januari nog eens 10 000 mensen tegen de krtiekloze steun van de televisie aan de repressie tegen de Zapatistas. Niet verwonderlijk als de Mexikaanse televisie het monopolie is van dé rijkste stinkerd van Mexiko, El Tigre Azcarraga.

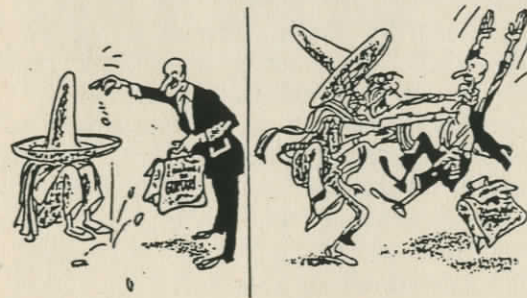
Verder verscheen er ook een Mexiko-bulletin vanuit Amsterdam dat alleszins al gedurende één jaar gratis tweemaandelijks zal verschijnen, te bestellen op P.B. 63164, 1005 LD Amsterdam.

Het korporatisme van de PRI.

In 1929 richtte president Calles de Revolutionaire Nationale Partij (PNR) op. De basis van deze sterke presidentiële macht werd gesmeed in de jaren '20 en '30 na de revolutie. In 1938 doopte Cardenas de partij om tot de Partij van de Mexikaanse Revolutie (PRM). Pas onder Cardenas opvolger Miguel Alemán (1946-1952) kreeg de Mexikaanse éénheidspartij haar huidige naam: de Institutionele Revolutionaire Partij, de PRI. Hedentendage is de PRI, na de val van de Japanse Liberaal-Demokratische partij, die 38 jaar aan de macht was, de langst regerende partij ter wereld.

De decennia-lange macht van de PRI wordt gekenmerkt door haar korporatisme, waardoor ze alomtegenwoordig is in de samenleving en een quasimonopolie heeft over de politiek in Mexiko. Ze werd wel eens vergeleken met de Russische KP. Zelf maakte de PRI liever de vergelijking met de Japanse Liberaal Demokratische Partij. In theorie heerst er

scheiding van de machten, maar in principe heeft de president alle macht in de handen. De enige beperking is dat de president niet mag herkozen worden. Wel duidt de huidige president de volgende presidentskandidaat aan. De president is tegelijkertijd staatshoofd, regeringsleider, opperbevelhebber van het leger en bepaalt het volledige partijkader en de partij-voorzitter van de PRI. Hij benoemt ook nog eens alle PRI-kandidaten voor de gouverneurszetels in de 31 Mexikaanse deelstaten, de leden van het opperste gerechtshof en de regent van het Federaal Distrikt. Tevens moet de president, als opperste PRI-ist ook zijn fiat geven aan alle PRI-kandidaten voor kamer en senaat. Verder kiest hij ook de leiders van de vakbonden en massa-organisaties die bij de PRI aanleunen en bevolkt de hogere regionen van de staatsadministratie met persoonlijke getrouwen. Zelfs burgemeester wordt je niet zonder een welwillende knik van de president. Drie massa-organisaties, de Nationale Boerenkonfederatie, de Konfederatie van Mexikaanse Arbeiders en de Nationale Konfederatie van Volksorganisaties, een restcategorie, die allen deel uitmaken van de PRI, zorgen ervoor dat de PRI haar machtstentakels tot in de kleinste dorpjes uitstrekken en dat iedereen PRI-propaganda onder de neus geduwd krijgt. Op die manier zorgt de president ervoor dat er een absolute controle is op eventuele 'subversieve' activiteiten. Oppositie is toegestaan binnen de wettelijke kaders en vormden sinds de jaren '70 nooit een bedreiging tenzij ze het totale systeem in vraag stelden. In '68 werd een revolutie van studenten en medici, die niet tevreden gesteld konden worden met de belofte van een plaatsje binnen de macht, in bloed gesmoord. Een studentenbetoging eindigde met een bloedbad waarbij meer dan 1000 mensen door leger en politie werden vermoord. Velen werden ook gevangen gezet. Anderen begonnen een ondergrondse verzetsbeweging, die in de jaren '70 tot een heuse, zij het niet bijster succesvolle, gewapende guerilla uitgroeide. Halfweg de jaren '70 werden de twee grootste guerilla-groepen (ACRN, de Nationalistische Revolutionaire Burgerassociatie en de PP, de partij van de armen) uitgeroeid.

In de jaren '80, vooral na de aardbeving van '85, die grote delen van Mexiko-stad verwoestte, ontstond er een brede oppositie vanuit de basis. In Mexiko-stad begonnen sloppenwijken zichzelf te organiseren in grootse volksorganisaties, onafhankelijke vakbonden werden in het leven geroepen en milieu-organisaties die Mexiko-stad van een apocalyps-milieuramp wilden redden kregen heuse aanhang. In '88 herenigden deze volksorganisaties en alle oppositiepartijen zich onder de PRI-afvallige en zoon van de geliefde president Cardenas ('34-'38), (de meest linkse president uit het post-revolutionaire tijdperk, zie vorige NB.) en versloeg tijdens de verkiezingen van '88 waarschijnlijk de PRI, ware het niet dat de PRI zich in alle mogelijke bochten wong om massale fraude te plegen. De huidige president, Salinas, werd president en heeft zich als geen ander een sterk centraal gezag toegemeten. De oppositie is sindsdien volledig uiteengevallen en men verwacht dan ook dat de opvolger van de huidige president, Luis Donaldo Colosio de PRI naar een volgende verkiezingsoverwinning zal loodsen in augustus dit jaar.

In de eerste jaren van Salinas' bewind bezorgde de president Mexiko een aantal economische successen en de rest van de wereld geloofd hem wanneer hij met zijn NAFTA-plan kwam aanvaren.

Waar de vorige PRI-presidenten zich met hun buitenlandse politiek eerder links manifesteerden (de jarenlange vriendjes-houding met Fidel Castro, de nationalisering van grondstoffen,...) en alle katholieken weerden uit de politiek, voert Salinas ook hierin een rechtser koers. Het NAFTA-akkoord, het heulen met anti-castristen, het tweemaalige bezoek van de Paus tijdens zijn regeerperiode, zijn hiervan duidelijke tekenen.

Het NAFTA-akkoord.

NAFTA, het vrijhandelsverdrag werd in 1988 voor het eerst getekend door de V.S. en Canada, en was vanaf 1989 in werking tussen die twee landen. In 1990 vroeg Carlos Salinas, de Mexikaanse president, tot het verdrag toegelaten te worden, zonder rekening te houden met de Mexikaanse situatie. In mei 1993 werd het verdrag door het Canadese parlement geratificeerd, in november dat jaar volgden de V.S. en Mexiko. Het verdrag was echter al twee jaar voor de officiële goedkeuring in werking getreden, waardoor de gevolgen nu al voelbaar zijn. (1)

Het EZLN heeft alle redenen om zich tegen het NAFTA-akkoord te keren. Voor de zwaksten in Mexiko betekent het een verdere afval naar de armoede. Salinas ziet heel wat graten in dit akkoord. Zijn land telt 360 miljoen inwoners/sters, een kolossale afzetmarkt voor de V.S. en Canada, het heeft

goedkope arbeidskrachten, wat heel wat multinationals interessant vinden. Zo hoopt Salinas investeerders met het nodige kapitaal aan te trekken. Mexiko is tevens de poort naar het dieperliggende Latijns-Amerika, ook interessant voor multinationals, maar tevens interessant omwille van de strategische ligging.

Dat al de Mexicanen door dit akkoord hun levensstandaard in de hoogte zullen zien gaan is een sprookje. Men voorspelt dat de kleinschalige landbouw volledig vernietigd zal worden. De koffieteelt, bijvoorbeeld, bestaat voor 90 % uit boeren die minder dan 20 ha bezitten, veelal kleine landbouwbedrijven dus. Jarenlang al is het één van de belangrijkste exportprodukten. Nu, bij de aanvang van het NAFTA-akkoord heeft de Mexikaanse koffie het al moeilijk om te concurreren met de grootschaligheidsteelt, die willekeurig naar eigen profijt, de koffieprijs bepalen. Men voorspelt dat deze 'kleintjes' zullen verdwijnen om plaats te maken voor grootschalige en machtigere koffieplantages. De aanpassing van artikel 27 van de grondwet (zie vorige NB.) zal dit proces alvast een stevig handje helpen versnellen. Koffie is één voorbeeld, waarschijnlijk zullen 'verouderde' sectoren zoals suiker, metaal, koffie, speelgoed, de visserij, ... hetzelfde lot beschoren zijn. Men schat dat NAFTA voor circa 100 000 jobs per jaar zal zorgen in Mexiko, maar men schat dat er tevens jaarlijks 1 miljoen werkzoekenden zullen bijkomen. In Mexiko heerst er al jaren een niet te stoppen vlucht van het platteland naar de stad. Ook het NAFTA-akkoord zal hier voor een extra impuls zorgen. Verder voorspelt men catastrofale milieurampen in het noorden van Mexiko, in de grensstreek met de V.S.

Amerikaanse bedrijven die teveel moeten investeren om aan de strengere milieueisen in de V.S. te voldoen, zullen zich gewoon over de grens in Mexiko gaan vestigen. De voordelen van de lagere loonkosten in Mexiko (minimumloon: 0,51 dollar tgo. 4,25 dollar in de V.S.) kunnen ze dan ook maar meepikken. Dat Mexiko het niet nauw neemt met het milieu, bewijst Mexiko-stad op zich. Als gevolg van uitlaatgassen van gemotoriseerde voertuigen en bedrijven in de industriegebieden noteerde Mexiko-city dat de ozonvervuiling, dat er dagelijks als een soort weerbericht verschijnt, in 1991 300 dagen gevaarlijk tot uiterst gevaarlijk was om er gewoon rond te lopen.

Pasgeboren baby's vertonen er al bepaalde 'milieuverontreinigende' genen-afwijkingen. Sommigen voorspellen dat Mexiko-stad gewoon zal ten onder gaan aan een soort van ekologische Hiroshima-bom.

Verder zal het NAFTA-akkoord voor een breder wordende kloof zorgen tussen het rijkere noorden en het 'middeleuwse' zuiden, waarvan de staat Chiapas er het ergst aan toe is. 94 van de 11 gemeenten werden door CONAPO (Nationale Bevolkingsraad) als hoog (56%) en zeer hoog (38

%) 'marginaal' geklasseerd. In heel Mexico worden slechts 153 gemeenten van de 2403 zodanig geklasseerd. Er is trouwens geen enkele gemeente in Chiapas die onder de categorie 'lage marginaliteit' valt.

Het NAFTA-akkoord houdt wel in dat er geen vrij verkeer is van personen. Met andere woorden, door het vrijhandelsakkoord mag men wel alles ondernemen in éénrichtingsverkeer van N. naar Z. dus. In omgekeerde richting staat men voor het sterk gekontroleerde 'ijzeren gordijn' de grens tussen Mexico en de V.S. (heeft het zin om politieke en economische vluchtelingen te onderscheiden?).

Voor de rest beloofde president Clinton aanpassingen aan het NAFTA-akkoord tijdens zijn verkiezingskampagne. In eigen land bleek de anti-NAFTA oppositie immers steviger te zijn dan in Mexico. Vele arbeiders/sters vreesden hun job te verliezen doordat bedrijven zich zouden laten verleiden door de lagere loonkosten in Mexico. Verder dan vage side-agreements over ecologie, arbeidsomstandigheden,... leverde dit niets op. Zijpoortjes genoeg dus.

Besluit.

Al deze wantoestanden in de Mexikaanse maatschappij op een rijtje gezet, inclusief de voltrekking van de definitieve doodsteek van het weinige dat nog restte van de Mexikaanse revolutie, maakt dat het EZLN redenen genoeg heeft om hard terug te slaan tegen de Meikaanse staat. Afwachten dus hoeveel slagkracht het EZLN in petto heeft om het Mexikaanse systeem verder scheuren te bezorgen.

(1) Mexico-nieuwsbrief 1, p. 3, Amsterdam, februari '94.

Bronnen.

boeken: Versteyleen Luc, *Mexiko, land tussen twee werelden*, 1993, Kritak leuven.

Galeano Eduardo, *De aderlating van een continent*, 1991, Van Gennep/Novib Amsterdam.

Newell E Peter, *Zapata of Mexico*, 1979, Cienfuegos Press.

Tijdschriften: *De wereld morgen* (belgië).

Solidaridad (belgië).

America Revista (belgië).

IPS-weeknieuws (nederland)

NN (nederland).

Mexiko-nieuwsbrief (nederland).

kranten: *De Morgen*.

Knooppunt.

INFOTHEEK EN POEN.

Zoals jullie reeds hoorden of zelf konden opmerken zal de Gentse Infotheek binnenkort haar deuren opnieuw openstellen voor het publiek. Streefdatum is Woensdag 16 maart, de Infotheek is gelegen aan de Annonciadenstraat nr. 16, boven kafe 'Het Zwarte Gat'. Permanenties werden vastgelegd op woensdag tussen 14 00 - 18 00 uur en donderdag tussen 15 00 - 19 00 uur.

De doelstelling van de Infotheek blijft nog steeds dezelfde: aan de hand van boeken, tijdschriften, dossiermappen, ... mensen kennis te laten maken met en/of informatie te laten opzoeken i.v.m. onderwerpen zoals Anarchisme, Anti-Fascisme, Vrouwenstrijd, ...

Anderzijds is het ook nog steeds de bedoeling dat de Infotheek een aanzet zou vormen tot een bredere aktiebereidheid / ondersteuning.

Tevens is het ook nog steeds de bedoeling dat de Infotheek een aktieve schakel zal vormen binnen het

net van de Europese Links - Radikale Infotheken / Info - winkels .

Zoals dit steeds het geval is bij dergelijke projecten kampt ook de Gentse Infotheek steeds met financiële problemen . Om onze ruimte veilig te stellen en de huurprijs op tijd en stond te kunnen betalen , deze bedraagt momenteel 1500 Bfr. + 250 Bfr. verwarmingskosten , hebben wij het plan opgevat om organisaties, kollektieven, individuen , ... om een maandelijks financiële bijdrage te vragen. Wij dachten aan een minimumbedrag van 100 Bfr. / maand, en indien mogelijk via een bestendige opdracht, zie bijlage nieuwsbrief. We zouden willen vragen of jullie ons schriftelijk op de hoogte willen brengen als jullie donatrice / donateur willen worden , zodoende kunnen we jullie bij vergetelheid eventjes op de vingers tikken .

Zoals steeds blijft de Infotheek nog altijd geïnteresseerd in materiaal, spring eventjes binnen tijdens de permanenties, stuur het eventueel op of laat ons via een briefje iets weten, desnoods komen we het zelf ophalen.

Schrijven kan naar Postbus 244, 9000 Gent (zonder enige andere vermelding) buitenomslag, binnenomslag vermelding Infotheek.

Storten kan op rekeningnummer 001-2295745-25 , o.v.v. 'ook wij hebben graag een dak boven ons hoofd'

De Infotheekgroep.

NASLEEP HUISZOEKINGEN 27 OKTOBER ' 93 TE GENT.

Tijdens de huiszoekingen die plaats vonden op 27 oktober vorig jaar (zie NB december) werd in één van de huizen door de B.O.B. een scanner in beslag genomen.

De boete voor dit handig speelgoedje bedraagt 10 000 Bfr. Bij deze een oproep aan iedereen om zich solidair op te stellen en gul te storten op rekeningnummer 001-1879430-34 o.v.v. 'Frequentie'

Uit documenten blijkt nu dat op aanvraag van de Prokureur te Gent gegevens uit de verschillende dossiers werden opgevraagd , dossiers die betrekking hebben op de huiszoekingen , om een afzonderlijk dossier samen te stellen met persoonsnamen . Dit waarschijnlijk met het oog op het aanleggen van een lijst met persoonsnamen van mogelijke daders/daadsters van akties , ...

REPRESSIE IS MOORD, VERZET EEN NOODZAAK !

KOLUMN VAN DE GEWAPENDE VLEUGEL

Voor al wie het ons benijdt: de Gewapende Vleugel bestaat nog steeds! Wie de laatste Nieuwsbrief las, kon vernemen dat wij besloten hadden kollektief afscheid te nemen van het leven. Eén en ander is echter anders afgelopen. Ons wapenarsenaal bleek van dergelijk inferieure kwaliteit dat de meesten onder ons enkel wat verschroide vingers overhielden aan onze laatste aktie. We begrijpen nog steeds niet waarom de R.A.F. een kalashnikov in haar logo heeft. Die russische wapens deugen echt nergens voor. Je kunt die kommunisten ook voor niets betrouwen.

We menen trouwens te hebben begrepen dat ook binnen de nieuwsbriefredactie steeds meer onvrede is, omtrent de inhoud van deze rubriek. We zijn echter al langer tot het besef gekomen dat de wereld nog niet klaar voor ons is.

Voor de Gewapende Vleugel breken woelige tijden aan. Wij moeten er ons nog steeds over beraden of het nog zin heeft om verder te gaan als ondergronds gewapende groep.

Wat gebeurt er trouwens nog de laatste tijd in Gent? Juist, niets! de Gewapende vleugel verdwijnt even van het podium en de hele boel valt op z'n gat. Wie spreekt zich vandaag de dag nog anarchistisch uit: zelfs de Gentse krakers willen er niet meer aan beginnen, je haalt er toch geen goede pers mee. Waarom zou je je trouwens nog als anarchist uitspreken, wie zich anarchist noemt, spreekt zich uit voor een anti-autoritaire houding. Dan kan je dus nog moeilijk grote heersers spelen in je

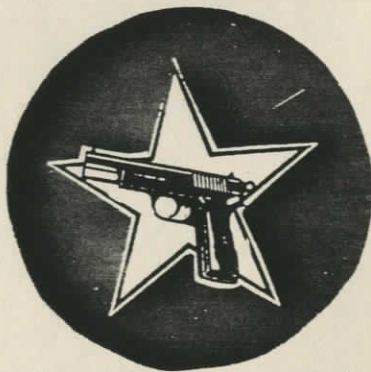
deelstrijdklubje. Velen meenden de Gewapende Vleugel een ongeestig hokjesdenken toe te schrijven door haar "sektarisch anarchistische opstelling". We willen hier aan toevoegen dat het anarchistisch hokje misschien ooit wel te klein wordt en uit z'n voegen zal barsten. Wie binnen een staatsocialistisch perspectief blijft, zal z'n hokje altijd als een kooi beleven. Voor een slaaf bestaan volgens ons slechts twee oplossingen: namelijk de vrijheid of de dood. Wie zich trouwens autoritair opstelt binnen één of ander links-radikaal praatklubje stelt zich volgens ons buiten de anarchistische beweging en behoort aldus bij de vijand. Hier ligt misschien een taak weggelegd voor de Gewapende Vleugel: knieschoten uitdelen.

En laten we er jullie aan herinneren: de grootste schreeuwers en inquisitoren zijn het meest verdacht. We hebben éénmaal de foute analyse gemaakt, door de schuld voor het falen van de anarchistische beweging op ons te nemen, nu weten we wel beter. Gesterkt met ons nieuw amerikaans materiaal plannen we jullie nog heel wat slapeloze nachten te bezorgen. Jullie zijn gewaarschuwd: we zijn er weer!!!

De Gewapende Vleugel van het Anarchistische Verzet gaat door.

HET EENZIJDIGE IMAGO VAN DE A-KOEPEL

Het is niet de eerste keer dat er over het imago van de A-koepel geschreven wordt. Reeds in de eerste nummers bereikten ons brieven met verwijzingen naar de 'gewelddadige macho-kultuur' die zou heersen binnen 'de' A-koepel of althans de evidentie van het geweld, naar buiten gebracht via de pseudo-

humoristische columns en ultra-violente covers van de Nieuwsbrief. Neem daarbij de soms subtiële interne afrekeningen, via theoretische artikels toch gepubliceerd, de illustraties van verschillende types machinegeweren, meestal in handen van onze geestesgenoten en de soms venijnige mopjes op de binnenflap (nu nog lezen voor wie ze over het hoofd heeft gezien), en het zal u niet verwonderen dat de welopgevoede lezerster begint te panikeren in de trant van 'wat is dat daar voor een onverdraagzame en gewelddadige bende?'

Ook binnen de redaxploeg wordt over deze gang van zaken gedebatteerd en gelukkig delen we niet altijd dezelfde mening. Zo vinden enkele mensen dat de A-koepel niet altijd even elegant is in het bereiken van nieuwe mensen, dat weze duidelijk. Onverbeterlijk cynisme, eigendunk en haat maken van bepaalde politieke visies die in diverse artikels gepubliceerd worden een karikaturale strip, een beeldverhaal met zoveel overdrijvingen, onwaarheden en krachttermen dat gelukkig enkel nog de bloedserieuze azijnpissers geloven dat de auteurs (het zijn mannen) écht zo lullig zijn. Onlangs las ik in een lezersbrief aan Lekker Fris (Nederlands links-radikaal blad) dat een bepaalde Lekker Fris-kolumnist, een zekere 'Hete Bliksem' zo verschrikkelijk irritant overkwam met zijn bijna 'rechtse' artikels. Natuurlijk, hij is zo eenzijdig, dogmatisch en simplistisch, maar lekker radikaal, dat je enkel nog over een vorm van humor kunt spreken. Of die humor je aanstaat is naast de kwestie. Punt is dat 'Hete Bliksem' gerust een aardige en gevoelige jongen kan zijn. Zo wil ik de lijn doortrekken naar de Nieuwsbrief. Inderdaad, pluralistisch is iets anders, maar niemand is het verboden actief deel te nemen aan de inhoud van het blaadje.

Is de Nieuwsbrief dan een vorm van humor? Nee, alhoewel illustratiekeuze en bepaalde artikels daar wel naar neigen. Andere redaxleden pogen echter die 'eenzijdigheid' met eigen artikels op te heffen. Er wordt nog steeds gezocht naar eigen illustraties (over welk onderwerp dan ook), maar als er konkreet iets moet getekend worden, zwijgt iedereen plots over al die creativiteit waar we mee zitten. Artikels, idem! Waarom krijgen enkele cynische geweld-anarchisten karte blanche om redactioneels, columns en prentjes te maken? Omdat de rest, die de sfeer niet goed vindt, liever afhaakt, natrapt of zich formeel distantieert. Alsof de Nieuwsbrief een ekstern gebeuren is. Was dat niet een communicatieblad voor iedereen?

Ik vindt het ook niet altijd leuk, hoor, maar ja, dat gevoel van eenheid en kracht van anarchisten onder elkaar, dat zou ik toch nooit kunnen missen.

Max Rédax

BERICHT VAN 'DE NAR'

Hoi lieve mensjes,

betreft: ALTERNATIEVE NIEUWSBRIEF DE NAR

De libertair geïnspireerde nieuwsbrief DE NAR is reeds aan haar 7e jaargang toe en deze maand nog komt nummer '90 uit. DE NAR is geëvolueerd van een fanzine, vooral gekend in hardcore kringen, naar een veel bredere nieuwsbrief met een duidelijke politieke inhoud.

Politiek betekent hier echter niet een enge voorgekauwde ideologie, partijlijn of iets dergelijks (we willen zeker niet DE soliNAR worden), maar wat er positief en subversief is aan een zo groot mogelijke individuele ontplooiing, zelfbepaling, allerhande initiatieven in zelfbeheer en alternatieve organisatie. Dit willen we doorvoeren op allerlei vlakken zowel in heel persoonlijk als breed maatschappelijk. DE NAR wil een kritische kijk geven op bestaande wantoestanden en er dan ook concrete alternatieven voor naar voor schuiven.

De mensen die jaren lang DE NAR ineen boksten hebben besloten om er bij nummer 100 mee te stoppen. Ze zijn op zoek gegaan naar een nieuwe redactie en daar zijn enkele mensen (de nieuwe narren) entoesiast op ingegaan.

WAAROM?

Al jaren lang zijn er hier in Vlaanderen mensen bezig met een daadwerkelijk alternatief uit te bouwen. Over heel het land zijn er versnipperde stukjes van een alternatieve structuur te vinden (echter alleen met een goede handleiding en veel vastberadenheid of je moet een doorgewinterde kenner zijn). Zelfs op plaatsen waar duidelijk geprofileerde initiatieven zijn, werken deze meestal naast elkaar. Van echte communicatie - om maar te zwijgen van interne

diskussie en bewegingsopbouw - is nog veel te weinig sprake.

Hierin wil DE NAR een rol spelen. Wij willen DE NAR uitbouwen tot een volwaardig papieren forum voor alles wat er reilt en zeilt in de tegenkultuur. Daarom wil DE NAR dan ook zowel een aktueel en aktief informatieblad zijn, als een inhoudelijk diskussieforum. Na heel deze uiteenzetting zullen we maar to the point komen; ook jij of jullie spelen voor ons hierin een rol. We zouden het ook ongelooflijk tof vinden moesten jullie je activiteiten, agenda's, artikel, nieuwtjes,... doorsturen zodat wij er iets mee kunnen aanvangen. (Op je eentje kan je niet elke maand genoeg uitspoken om er een hele nieuwsbrief mee te vullen). Stilletjes hopen we dat ons abonneebestand uitbreiding krijgt en ook hier kan je bij helpen (hihi). Lezersbrieven en alle reacties zijn dan ook meer dan welkom.

We wensen je nog veel sukses met je activiteiten en hopen op een krachtige heropleving van een "DWARSE BEWEGING"

LIEFS,
DE NIEUWE NARREN.

Kontaktadres: PB 104
1210 BRUSSEL 21

ONAFHANKELIJKE MILIEUAKTIES INFO- EN DISKUSSIETEKST

Het is zeker en vast niet zo dat er in Vlaanderen enkel een milieubeweging bestaat van dossieraanleggende, redelijk bureaucratisch georganiseerde klubs. Er is wel degelijk een groep mensen te vinden die meer wil doen dan 'de overheid bijsturen' of 'de emissienormen verscherpen'. Alleen die groep staat niet zo sterk en verdwijnt zeer vlug in de schaduw van grotere organisaties met meer maatschappelijk aanvaarde standpunten. Volgens mij is dit voor een deel te

wijten aan een onduidelijke strategie in een materie die steeds meer een allesomvattende strijd is gaan worden.

Met deze vraagstellingen als achtergrond vindt ik het nuttig een anti-afvalkampagne van onafhankelijke milieuactivisten toe te lichten om van daaruit tot een bespreking van de groeiende malaise in milieuaktieland te komen.

Sinds het in werking treden van het afvalstoffenplan van Kelchtermans ('91-'95), het zogezegde voorkomings- en recyclagebeleid van de Vlaamse regering, is bepaald dat alle industrieel afval per provincie moet gecentraliseerd worden in een klasse 1 stort. Voor West-Vlaanderen situeert zich dat in Zonnebeke en de Gentse Kanaalzone zou plaats bieden aan het Oostvlaamse stort.

Het probleem met industriële afvalstorten van dergelijke capaciteit is niet te onderschatten. Los van de esthetische verminking van een bepaalde streek is er het grote gevaar van de uitspoeling van percolaatwater (= meestal zwaar verontreinigd drainwater uit het stort) wat een blijvende grondwatervervuiling veroorzaakt. Daarbij komt nog de verspreiding van vliegassen die vanuit verbrandingsovens naar de klasse 1 storten worden gebracht, en de vaststelling dat men het 'normaal' vindt een volgestorte put met folie af te dekken, nog enkele jaren in de gaten te houden en dan netjes door te geven aan een generatie die daar misschien NIET om gevraagd heeft.

Op de klasse 1 storten komt dus alle industrieel afval terecht, dat niet inert (= niet reactief) en niet giftig is. Met dit laatste bedoelt men dat er voor bepaalde stoffen absoluut een behandeling nodig is voor het zomaar ergens op een hoop kan gegooid worden (vb. sterk radioactief afval, zeer vluchtige giften, ongebonden zware metalen, e.d.). 'Giftig' is voor hen die zich met de produktie en verhandeling van afval bezighouden een rekbaar begrip. Op klasse 2 storten vinden we het huishoudelijk afval, op klasse 3 storten bouw-, glas (of dacht je echt dat ze alle glasafval recycleerden?), en ander inert afval.

De industrie van haar kant heeft lange tijd zelf een oplossingetje gezocht voor haar afval en dit door middel van aan het bedrijf verbonden stortplaatsen, waar controle of discipline ondergeschikt was aan de omzet van het bedrijf. Nu nog zitten we opgezaagd met gipsbergen (Zelzate, Prayon Rupel) die op die manier zijn gestort. Geleidelijk aan kwam OVAM als overheids-kontroleorgaan op de proppen, maar daadwerkelijk alles controleren is nu niet meer mogelijk. OVAM beschikt immers niet over voldoende middelen om de volledige afvalwereld, van industrieel privéstort tot gemeentelijk

huisvuilstort te overzien.

Met afval is veel geld te verdienen, dat weze duidelijk. De klasse 1 storten worden steeds volledig of gedeeltelijk door een privé-partner uitgebaat, het terrein kan deels of integraal aan een andere eigenaar toebehoren (de overheid komt tussen in toezicht, vergunningen en eventueel wijziging van het gewestplan indien nodig), en de handel wordt rechtstreeks gedreven met vervuilers en transporteurs. Het geld rolt weelderig binnen het afvalwereldje en niemand zou daar gediend zijn met reconversies die de afvalstroom verminderen. Afvalbonzen zoals Van Biervliet, eigenaar van het stort van Zonnebeke en van Inafzo (uitbater van het stort), projektontwikkelaar en man achter het gloednieuwe Ieperse golfsterrein, kunnen dus gretig inspringen op onze huidige afvaleconomie, zich op tien jaar tijd verrijken met de opslag van gif en dan 'als de vaten barsten' van sektor veranderen. De overheid, als regulerende factor laat dit rustig betijen vermits een drastische verandering van dit bestel zeer diepe sneden zou maken in zowel afvalproducerende als afvalverwerkende industrie. Toch werpt deze laatste zich op als grote milieubeschermer, door middel van glanzende folders waarin kabbelende bergbeekjes en groene oasen als resultaat van hun vakmanschap worden voorgesteld.

Deze industrie kan een geschikt doelwit lijken voor acties die de waanzin van ons afvalgedrag moeten aantonen. Zo ook voor de actiegroep Radikaal Verzet tegen Afval.

Milieuactie en pers

Getuige van het in de inleiding beschreven fenomeen is de actie van het Radikaal Verzet tegen Afval (RVA) tegen het klasse 1 stort van Zonnebeke (14/2/94). De hinderactie die erin bestond het kantoor van de stortuitbater Inafzo/Van Biervliet te bezetten en de kommunikatieapparatuur voor één dag in handen te nemen, werd vroegtijdig door de plaatselijk veldwachters beëindigd met een ontruiming. Inafzo heeft blijkbaar klacht neergelegd tegen de bezettende ploeg, want intussen lopen flikken al te zoeken naar voor verhoor in aanmerking komende personen.

Verder verdween de actie in de nationale burgerpers (op één krant na) in de schaduw van een tweede actie diezelfde dag. Deze actie, door plaatselijke groepen (Verbond voor Duurzaam Afvalbeleid, VDAB) georganiseerd, verliep volgens een vrij gangbaar concept: een optocht met onderhoud met de lokale burgemeester, twee Agalev-leiders op bezoek en een bezoekje aan de stortsite. Het is uiteraard een bekend fenomeen dat de ordinaire pers, zeker als ze kunnen kiezen, die feiten gaan minimaliseren, die maat

schappelijk minst aanvaard zijn. Daarbij komt de 'vermoeidheid' en het verlies van 'nieuws waarde' bij milieuverslaggeving.

De opinies door de perstekst van het RVA naar voren gebracht, waren, bewust, niet gestaafd met dossiers of cijfermateriaal. Met de aktie werd net beoogd enkele standpunten te openbaren die in een bredere kontekst konden worden geplaatst. Enkele radikalere standpunten, als je wil, in die zin dat de klassieke milieubeweging teveel nalaat de koe bij de hoorns te vatten. Het blijkt echter redelijk moeilijk de burgerlijke pers ertoe te bewegen standpunten te plaatsen die geen link hebben met een plaatselijk probleem, een milieuovertreding of een ander 'acceptabel' aangrijpingspunt. Nochtans gaat het bij een persaktie om wat de pers schrijft, me dunkt.

Enkele citaten uit het persbericht:

"... Het komt er voor het RVA op neer afval- en milieubeleid in het algemeen niet langer meer te gaan bezien vanuit klassiek economische modellen. ... Wij zullen ons tegen een dergelijke economie én filosofie krachtadig blijven verzetten. We vinden dat we dit aan de huidige en toekomstige bewoners van bijvoorbeeld Zonnebeke verplicht zijn, alsook aan allen die elders met zware milieudelikten gekonfronteerd worden. ..."

"... Een blinde kan zien, en dit is voor ons als technisch argument ruim voldoende, dat het afvalprobleem niet is *opgelost* met het deponeren ervan. Voor ons is dit het *kreëren* van een probleem, en nog niet eens een sinecure. We tillen dan ook *zeer zwaar* aan deze gang van zaken. Dergelijke, met high-tech ingeklede projekten, zijn immers het bewijs van een zeer kortzichtige filosofie, die in vele geledingen van onze economie terug te vinden is. Zelfs al vindt het storten plaats als overgang naar verwerking van afval, dan nog zien wij alternatieve mogelijkheden en noemen dit soort gedrag misdadig. ..."

"... Krachtlijnen van het huidig beleid zijn afvalverbranding (afschuwelijke verspilling van grondstoffen en verleggen van de vervuiling) en storten. Een dergelijk afvalbeleid steunt

onomwonden de lineaire grondstof-produkt-afval-economie. Elke poging van de overheid om ons het tegendeel te doen geloven beschouwen we dan ook als *goedkope en populistische desinformatie*, en wij stellen ons onder andere tot doel de bevolking hiervoor te waarschuwen..."

Het perstechnische doel van de aktie is volgens mij niet bereikt. Analyses van de spektakelwaarde van de aktie, perswerking en moment van de aktie kunnen dit misschien voor een deel verklaren maar volgens mij zit die radikalere milieubeweging in een redelijk vast keurslijf wat aktiemodellen en uitingwijze betreft. Ernstige strategische vraagstelling is hier vereist om niet te vervallen in zinledige bezigheidstherapie waar mensen terecht op afhaken. Dit als eerste vaststelling, niet als veroordeling.

Jobs

Een tweede aan belang winnende problematiek is de groeiende tegenstelling tussen arbeid en milieu. Hoewel er binnen de kleinschalige radikale milieubeweging geen eensgezindheid bestaat over de rol van de overheid bij het aanpakken van een totaalprobleem als milieudestruktie, zien we af en toe toch een tendens om de overheid te laten voor wat ze is en direkter naar industrie en producenten toe te stappen. Industrieën met schandelijke praktijken worden dan middels een spandoek of bezetting op de één of andere manier verzocht hun activiteiten stil te leggen, al dan niet gefundeerd met verschrikkelijk theoretisch gepreek. Dan krijgen we de poppen aan het dansen, al dan niet lijfelijk. Immers, stilleggen van de activiteiten betekent ontslagen, afdankingen, dop, voor een groot aantal mensen. Alle rekonversie- of overstapscenari's van milieugroepen ten spijt, is dit meestal het onmiddellijke reële gevolg. Een grotere kloof tussen milieuactivisten en arbeiderssters (of boeren/boerinnen) is niet denkbaar. Oplossingen voor deze tweespalt tussen het leefmilieu en het welzijn van die werkende klasse heeft de milieubeweging - groot of klein - niet, althans niet binnen dit bestel. Toch zitten we nog een tijdje met dit bestel. Hoe moet het dan? Moet er verder gegaan worden met de eis tot sluiting en omschakeling? Zeker en vast. Zal dit een expliciete polarisatie geven tussen werknemersters en ekologisten? Grote kans. Het RVA heeft in haar laatste aktie een beperkte poging ondernomen om dit probleem via hun perstekst te omzeilen:

"... Ook tot de werknemers in de sektor van afvalstorting en aanverwante activiteiten willen we ons richten. Maar al te gemakkelijk worden opposanten van het huidig milieubeleid (confer landbouwproblematiek) afgedaan als bedreigers voor de werkgelegenheid in jullie branche. Deze

uitspraken komen meestal en in eerste instantie van jullie kaders. Het valt ons steeds meer op hoe ook hier de werknemer wordt volgepropt met eenzijdige informatie die hem of haar ervan moet overtuigen dat het bedrijf waarin hij of zij werkt het bij het rechte eind heeft. Het is inderdaad van uitermate groot belang dat de jobs die door een bedrijf gekreëerd worden niet onmiddellijk bedreigd worden. Maar om het even welke economische sektor tolereren omwille van de jobs, is meehelpen aan een langzame en onomkeerbare milieudestruktie. We houden dan ook jullie directie verantwoordelijk voor het eventuele verdwijnen van jullie jobs in dat bewuste bedrijf, indien sluiting noodzakelijk zou blijken. Weliswaar kan eenieder van ons meewerken aan het creëren van nieuwe werkplaatsen in een andere kontekst wel te verstaan !..."

Het citaat toont het bewustzijn van de problematiek, maar niet de oplossing. Nieuwe werkplaatsen in een andere kontekst zijn voorlopig een illusie. Een bedrijf sluit en dankt af. Zolang er op deze vraag geen duidelijk antwoord komt vanwege radikalere milieugroepen, neem ik aan dat naarmate de milieuvervuiling meer economische gevolgen zal kennen, te samen met de groeiende sociale onzekerheid, de kloof tussen opposanten en de industrie (de patroons en hun werkvolk als één man/vrouw achter zich) groter en gewelddadiger zal worden. Een onprettige gedachte, natuurlijk, maar ook hier zie ik nergens een duidelijke strategie om dit probleem ten gronde aan te pakken.

Boven ons petje

Een derde groeiend probleem is de omvang van het milieu'vraagstuk' (newspeak). Waar vroeger elk milieugroepje met ongebreideld enthousiasme de strijd aanging tegen een plaatselijke vervuiler, hebben velen nu al lang ingezien dat het niet meer gaat over een stortje hier of daar, maar over een zo substantieel verkeerd sociaal en economische systeem, dat zelfs niet meer met 'kapitalisme' alleen is aan te duiden. Het 'foute gedrag' is zelfs in onze eigen kringen aanwezig en blijktbaarstaat milieuvervuiling daar ook op een ander nivo dan bijvoorbeeld een, sta mij toe, deelp probleem als fascisme of seksisme. Een 'beetje fascistisch zijn' kan niet. Een beetje milieuvervuiler zijn wel. We gaan niet muggegiften of moraliseren, maar het typeert het allesomvattende karakter van de milieuvervuiling.

Deze omvangstoename, of tenminste het besef ervan, veroorzaakt bij veel mensen een apathie of gelatenheid, misschien een stille hoop in de zin van "het systeem maakt zichzelf wel kapot met die problematiek", daarbij niet beseffend dat wij het dan ook wel kunnen vergeten. Of wordt er gehoopt op

een zeer konfliktueuze chaos wanneer milieuproblemen zodanig de pan uitswingen dat we een 'survivorstijdperk' ingaan. In elk geval, gefundeerde argumentaties over de functie van specifiek milieuakties in dit totaalprobleem zijn niet te horen. Moeten ze ons voor chaos en rampen behoeden ? Onduidelijk.

Wanneer we alweer vergelijken met bijvoorbeeld de antifascistische beweging, zien we daar wel een duidelijke paraatheid (over de radikaliteit van die beweging, wil ik het nu niet hebben) tegenover een alomtegenwoordig probleem én, wat meer is, een duidelijk en misschien zelfs haalbaar 'doel' ! Geen fascisme en fascistische structuren, tout court. De dringendheid en het directe gevaar voor de persoon draagt hier bij tot een duidelijke tegenbeweging, die volgens mij moeilijk kan opgeslokt worden in het vage moeras van de apathie. Met de milieubeweging gebeurt dit wel.

Geen frustratie, maar organisatie !

De geciteerde problemen zijn ernstig en kunnen een beweging stilaan wurgen. Het kan en mag niet zo zijn dat aktiegroepen als ELF of Earth First aan de radikale zijde alleen komen te staan met sabotageakties en dergelijke. Een radikale en strategisch onderbouwde milieubeweging is noodzakelijk in menig opzicht. Keuzes zullen dan ook moeten worden gemaakt. De gratie van de pers krijgen lijkt mij een vrij kompromitterende doelstelling; daarom toch akties met spektakelwaarde of krachtadigheid, wil men een groter publiek bereiken. Dit is bittere noodzaak, wil men nog enig schokeffect bekomen.

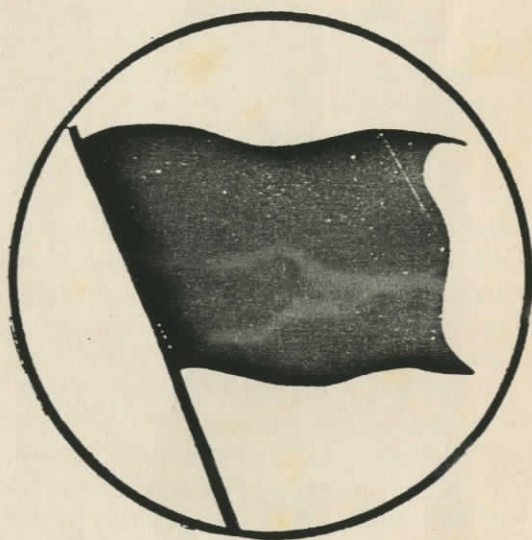
Arbeid en milieu als tegenstelling is niet van de poes. Vrij ondoorzichtige mechanismen in verband met jobbehoud en werkloosheid zullen hier een dominante rol spelen. Het autonome karakter van die radikale milieubeweging zal sterker dan tot nog toe moeten naar voren komen. Ik bedoel, het is legitiem dat mensen zich verzetten tegen bepaalde structuren die hun rechtstreeks bedreigen, ongeacht wat de gevolgen zijn voor mensen of groepen die zich in die structuren bevinden. Politieke partijen en vakbonden gaan net uit van een zogenaamde verzoening, wat meestal neerkomt op het behoud van de aan te vechten structuren. Deze misschien vijandig lijkende ingesteldheid hoeft niet te betekenen dat de solidariteit met de gedupeerden van een failliet systeem (zo beschouw ik het gros van de hedendaagse werkende massa) uit het oog moet worden verloren. Het is een gok, akkoord, om vanuit deze ingesteldheid te denken.

Heel belangrijk tot slot vind ik een duidelijker zelfsituering van milieuaktievoerende kernen. Een overtuiging van de eigen waarde binnen het

maatschappelijk proces en een duidelijke politieke positie zijn volgens mij onmisbaar om de sluimerende apathie tegen te gaan. Een 'radikale' milieugroep is geen 'milieu'aktiegroep meer maar een totaalstrijd voerende beweging met revolutionaire ambities. Een duur woord, maar hoe wil je de vernietiging van ons snertkapitalisme anders noemen? Dit moeten die groepen eerst zelf verder beseffen, zodat ze zichzelf tenminste niet meer in de schaduw van bestaande grote clubs plaatsen. Vervolgens is een onafhankelijke, 'eko-anarchistische' werking mogelijk. Niet als rebelse vleugel van de oude milieubeweging, maar als individuele identiteit.

groenzwart.

AGENDA

19/3 : RAFA Vergadering 19 u.
 Studenthuis De Brug.
 24/3 : RAFA : idem
 28/3 : A-Koepel Klubzaal 20 u.
 29/3 : Video Anarchistisch Kollektief
 Rostock Documentaire en De Laatste
 Getuigen in De Brug 20 u.
 30/3 : Fuif RAFA Zaal Artevelde

KONTAKT

Voor de postbus:

Hoe ga je te werk: op de buitenomslag vermeld je enkel Postbus 244, 9000 Gent (B.), op de binnenomslag vermeld je aan welke werkgroep je post gericht is. Voor alle duidelijkheid, je werkt dus met TWEE briefomslagen.

*A-Koepel Nieuwsbrief Redax : pb. 244, 9000 Gent (B.)

*A-Koepel: idem

*Anarchistisch Kollektief-Gent: idem

*Zwart en Rood: pb. 86, 9000 Gent 12 (B.)

*RAFA: pb. 667, 9000 Gent (B.)

*AEG: pb. 442, 9000 Gent (B.)

*L.S.G. Francis Faes. Dracenastraat 21. 9000 Gent.

PRAKTISCH

Gulle stortingen zijn altijd welkom op volgend rekeningnummer: 001 - 1879430 - 34, onder vermelding van "Nieuwsbrief: donatie".

